

Rozdział V.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej tomu X cz. 1 Zводу Praw.

Art. XVI. Uchyła się:

1) art. 396—399, 408, 467—512, 533¹⁻¹³, 923, 969, 991, 994—1373 z wyjątkiem art. 1177 oraz art. 1641 tomu X cz. 1 Zводу Praw;

2) art. 6 ust. 3—5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o uchyleniu odrębności stanowych (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 824) w brzmieniu ustaloną ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 223);

3) art. XVII § 7 pkt 1 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

4) art. XII przepisów wprowadzających prawo upadłościowe.

Art. XVII. Przepisy o przedawnieniu zawarte w tomie X cz. 1 Zводу Praw tracą moc w zastosowaniu do roszczeń, opartych na przepisach prawa spadkowego.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe.

Art. XVIII. W sprawach spadkowych stosuje się prawo obowiązujące w chwili śmierci spadkodawcy, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. XIX. Do testamentów, kodycylów i umów, dotyczących spraw spadkowych, oraz ich odwołania stosuje się, jeżeli chodzi o ocenę zdolności osób, formy i wad woli, prawo obowiązujące w chwili złożenia tych oświadczeń woli.

Art. XX. § 1. Przepisy prawa spadkowego o dziedziczeniu ustawowym Skarbu Państwa stosuje się, bez względu na rodzaj majątku, do wszelkich spadków otwartych przed wejściem w życie tego prawa, jeżeli według przepisów dotychczasowych spadki te są wakujące lub bezdziedziczne, chyba że postępowanie dotyczące takiego spadku zostało już prawomocnie ukończone.

§ 2. Przepis powyższy nie narusza praw osób powołanych do dziedziczenia ustawowego według przepisów dotychczasowych, chyba że utracą one te prawa stosownie do przepisu artykułu następującego.

Art. XXI. Jeżeli do spadku, otwartego przed dniem wejścia w życie prawa spadkowego, powołany został spadkobierca ustawowy, który według tego prawa nie byłby spadkobiercą ustawowym, traci on swe prawa z tytułu dziedziczenia ustawowego do całości lub części spadku, którego nie objął lub co do którego nie zostało wszczęte postępowanie spadkowe z jego uczestnictwem, chyba że uzyska stwierdzenie swych praw do spadku w postępowaniu, wszczętym najpóźniej przed upływem dwóch lat od dnia wejścia w życie prawa spadkowego.

Art. XXII. W razie wątpliwości, czy ma być stosowane prawo dotychczasowe, czy też prawo spadkowe, stosuje się prawo spadkowe.

Art. XXIII. § 1. Znosi się istniejące w chwili wejścia w życie prawa spadkowego ordynacje rodowe (ordynacje, majoraty, senioraty, minoraty, fideikomisy rodzinne, powiernictwa rodzinne, dobra zapowiednie i czasowo zapowiednie).

§ 2. Jeżeli z ordynacją związana była fundacja, władza fundacyjna może przeprowadzić zmiany w treści aktu fundacji, związane ze zniesieniem ordynacji.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

Art. XXIV. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. XXV. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

330

DEKRET

z dnia 31 października 1946 r.

o dodatku naukowym do uposażenia.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Ustanawia się dodatek naukowy do uposażenia:

a) nauczycieli akademickich oraz pomocniczych sił naukowych państwowych szkół akademickich,

- b) nauczycieli państwowych szkół wyższych nieakademickich,
- c) pracowników naukowych państwowych bibliotek, archiwów, muzeów, instytutów badawczych, zakładów naukowych oraz zatrudnionych w innych instytucjach i urzędach państwowych.

2. Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu i właściwymi ministrami orzeka, którzy spośród pracowników instytucji wymienionych w ust. 1 pkt c) są pracownikami naukowymi.

Art. 2. 1. Dodatek naukowy oblicza się od uposażenia zasadniczego i wynosi:

- a) 300% dla profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych, kontraktowych, zastępców profesorów, etatowych docentów szkół akademickich, kierowników zakładów naukowo-badawczych, kierowników samodzielnych działów takich zakładów, kwalifikowanych nauczycieli szkół wyższych nieakademickich, jak również dla tych spośród pomocniczych sił naukowych szkół akademickich i zakładów naukowo-badawczych oraz pracowników bibliotek, archiwów i muzeów państwowych, którzy posiadają tytuł docenta;
- b) 250% dla pomocniczych sił naukowych państwowych szkół wyższych oraz pracowników naukowych bibliotek, archiwów, muzeów, instytutów badawczych i zakładów naukowych, którzy posiadają co najmniej niższy stopień naukowy;

- c) 150% dla pozostałych uprawnionych do otrzymania dodatku naukowego w myśl art. 1 i nie wymienionych w pkt a) i b).

2. W razie kumulacji dwóch stanowisk, do których przywiązany jest dodatek naukowy wyższy, aniżeli 150% uposażenia zasadniczego, pracownik może pobierać tylko na jednym z tych stanowisk dodatek naukowy wyższy aniżeli 150%, a mianowicie na tym, które jest jego głównym zajęciem. W przypadku, gdy żadnego z tych zajęć nie można uznać za główne, pracownik ma prawo wyboru, z którego stanowiska pobierać będzie uposażenie z dodatkiem wyższym aniżeli 150%.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Skarbu i Oświaty w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r. Jednocześnie traci moc ustawa z dnia 3 stycznia 1946 r. o dodatku naukowym do uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 22).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

331

DEKRET

z dnia 31 października 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 25 września 1945 r. o służbie wojskowej nadterminowych i podoficerów zawodowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 25 września 1945 r. o służbie wojskowej nadterminowych i podoficerów zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 233) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8 lit. d) po słowach „dowódcy pułku“, po przecinku, dodaje się wyrazy „po uzgodnieniu z komisją kwalifikacyjną“;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Podoficerowie zawodowi poszczególnych rodzajów wojska dzielą się na następujące kategorie:

- a) liniowi,
b) specjaliści,
c) administracyjni,
d) orkiestranci.“;

- 3) w art. 21 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) zdolność do służby liniowej“;
- 4) art. 22 i 25 skreśla się;
- 5) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. (1) Kandydat na podoficera zawodowego zobowiązuje się pisemnie do służby zawodowej na okres czasu przez 3, 6 lub 12 lat.

(2) Czasokres zobowiązania się do służby zawodowej uzależniony jest od prośby kandydata na podoficera zawodowego, wyrażonej w podaniu.